

LÖA-Bladet

LOKALNYHETER FRÅN LÖABYGDEN

NR 1 1992

Foto: Maria Lindstedt/Bergslagspostenn

Korv tillverkning på gammalt sätt stod på skolschemat i Löa i julas.

Så gjorde man förr

Luta fisk och göra korv slakta gris och köra med häst, tvätta med klapprä, kola, bryta torv mm . . . Förr hörde det till vardagssysslorna. Idag är det delar av en gammal kultur som mer eller mindre håller på att försvinna. För eleverna i Löa Skola är det också bitar i ett gemensamt projekt som pågick en stor del av hösten och in på vårterminen. I alla årskurser har eleverna studerat Arbete i helg och söcken. De har lånat böcker, läst och tagit reda på fakta. De har intervjuat äldre personer om hur arbetet gick till förr och de har själva fått pröva på en del av sysslorna. Till jul blev det mycket gammaldags arbete i skolan med lutning av fisk, korvstopning, ljusstöpning mm och i början av februari redovisades hela projektet i bygdegården för en mycket entusiastisk publik.

Sid 3 - 5

**Full aktivitet i
Bygdegården**
Men något kommunalt
bidrag blev det inte.
Sid 7

**Har du minnen
från landsbygd
och bondeliv?**
Berätta för Nordiska Museet!
Sid 3

Kallelse Årsmöte

Löabygdens Hembygdsförening
söndagen 22 mars 1992
kl 19.00
i Löa Bygdegård.

Erik Ardesjös Minnesfond.
Utdelning av 1992 års stipendier

Årsmötesförhandlingar

Låtar från Löabygden
Bror och

Jeanette Landberg
från Bångbro kommer och
spelar för oss. De har lo-
vat att bland annat spela
några låtar från dessa trak-
ter som de sökt reda på
tillsammans med Stig
Hartman.

Åsså blir det kaffe förstås!

Alla är hjärtligt välkomna!

Teatersektionens
medlemmar kallas till
ÅRSMÖTE
samma dag och plats kl 18.30

Väderrapport

Detta skrivs den 11 mars. Den första snödroppen är utslagen i rabatten, tofsvipor har siktats över Mårtensgård och i Bergslagsposten rinner en strid ström av blåsippor, tranor, tussilago och andra inrapporterade vårtecken.

Vi gläds i de ljusnande kvällarna medan minnet av ännu en bedrövlig vinter tonar bort. Är det fjärde eller femte året i rad nu som vi inte har haft någon snö att tala om? Fantastiskt nog kom den enda egentliga vinterveckan samtidigt som skolbarnen hade vinterlov i februari. Men sedan blev det ju bara slask och plask igen.

Och den 12 mars vräker snön ner igen! Säg vad man vill om vädret – prata om det kan man alltid. Glad vår tillönskar vi er!

Red.

Bad platsen förnyas

LÖA-Bladet fick syrf på Bosse Krantz på badplatsen vid Norrsjön

häromdagen. Minsann om inte karl'n höll på att riva hela omklädningshytten! Fast det var ett fullt beviljat och anständigt tilltag visade det sig. Kommunen ska nämligen sätta dit ett nytt hus, istället för det nuvarande som håller på att ramla av sina plintar. Först tänkte man bränna det på plats, men det går inte på grund av den elledning som går strax ovanför. Så nu har Bosse fullt jobb med att hinna undan med det gamla tills det nya ska på plats.

Hela badplatsen ska för övrigt rustas. Buskar är röjda och ny sand ska fyllas på. Härliga baddagar stundar!

Mystiska rösen var gruvförsvaret

Mysteriet med stenrösen i skogen öster om Lakabäcken är löst. Hembygdsföreningen funderade över rösen vid en vandring i början av juni, som vi berättade om i LÖA-Bladet nr 2/91. Förhistorisk kultplats, bronsåldersgravar eller gammalt försvarsverk fantiserades det om då.

Nu har Karl-Erik Nergård på VB-Energi i Ludvika bekräftat att det är ett slags försvarsverk, men inte av militär art. Rösen är ett s k gruvförsvaret. De lades upp en gång för att utmärka ett inmutat område, där någon förhoppningsfull hade tänkt sig att öppna en gruva.

Förmodligen kom de till på 1870-talet då en ny gruvfeber hastigt spred sig i Löabygden. Järnvägen hade kommit till trakten och många såg i den en ny och rationell möjlighet att ta tillvara Bergslagens malm. Således mutades många gruvor in i förhoppning om framtida rikedom. Någon riktig uppsving av gruvepoken blev det dock inte och många av de upplagda gruvförsvaren kom att, som detta i Lakabäcken, bli liggande som mystiska rösen och föremål för senare skogsvandrades undran och fantasi.

Löabygden till salu!

För tolfte året i rad är hela Löabygden till salu. Det är alltså Hembygdsföreningens årsskrift, som kommer ut lagom till årsmötet 22 mars. Redaktionen har som vanligt dykt i Löa Byarkiv – denna ljuvliga källa för hembygdshistoriskt intresserade – och kommit upp med gamla bilder, dagböcker, släktkrönikor mm. Materialet har satts samman till en 16-sidig hembygdsskrift, som förhoppningsvis ska ge en stunds trivsam läsning till såväl hembygdsföreningens medlemmar som många andra. Priset för Löabygden är endast 30 kr. Beställ den samtidigt som du betalar in medlemsavgiften (se sid 6) eller köp den av föreningens ordsombud, som efter årsmötet kommer att gå runt och knacka dörr för att sälja både medlemskort och Löabygden.

LÖA-BLADET

En tidning för Löa med omnejd.

Utgiven av Löabygdens Hembygdsförening med bidrag från Löa Sportklubb

Redaktion: Margareta Gustafsson, Uddnäs, tel: 301 20 (ansv. utgivare)
Stina Gottliebsson, Petters, tel: 302 55
Maria Lindstedt, Fredensberg, tel: 300 64

En minnesvärd afton i Lokalen i Löa

Britt-Marie Jansson, studierektor i Storå rektorsområde, var en av åhörarna i Löa Bygdegård när skolan redovisade vad man lärt om Arbete i helg och söcken. Rektor Jansson var som framgår av nedanstående referat mycket imponerad. Referatet har tidigare varit infört i rektorsområdets informationsblad SIC (Samverkan i Centrum) och vi publicerar det med benäget tillstånd.

På kvällen fredagen den 7 februari samlades i Lokalen i Löa en förväntasfull skara människor. Det var föräldrar, syster, mor- och farföräldrar och andra intresserade. Vi var inbjudna för att få vara med om redovisningen av projektarbetet Arbete i helg och söcken som elever och personal i Löa skola arbetat med under läsåret.

När portarna slogs upp flyttades vi tillbaka till tiden mellan 1920 och 1950. Längs väggarna fanns olika miljöer uppbyggda, alltifrån smedjan till köket. Eleverna stod vid "sina" arbetsområden och de var alla klädda i tidsenliga kläder.

Snart tog Ing-Marie Larsson plats på scen i en svart dräkt med en tjugig hatt och dito skor. Hon berättade om

hur man arbetat med projektet. Det lät enkelt och självklart när hon talade om hur man börjat med ett besök på Stjernfors herrgård för att få inspiration, hur eleverna bestämt sig för ett särskilt område, lånat böcker och läst och slutligen intervjuat olika personer i Löa.

Ing-Marie berättade också om att man till jul hade arbetat med sådana julförberedelser som numera sällan görs, textat fisk, gjort sylta och korb och hur man sedan avnjutit allt detta vid en jullunch i skolan.

Så var det då dags för eleverna att inta scenen. De började med att sjunga och leka den gamla leken Bro, bro breja. Sedan fortsatte de att i grupper redovisa vad de arbetat med. En del sjöng, andra berättade och visade hur olika hantverk gått till. Där stod de i sina härliga kläder och berättade mer eller mindre frejdigt om vad de lärt som om gamla tider.

Efter en enastående framställning där alla elever deltagit fick vi gå runt i lokalen och titta på de olika miljöerna. Eleverna berättade med stor glädje och stolthet om hur man beredde linet, vad de olika verktygen i smedjan hette och användes till, hur man arbetade i skogen, hur man tvättade mm. Ja, de bjöd

tom på plättar med sylt.

Jag förstår att ett stort detektivarbete ligger bakom framtagandet av alla dessa prylar och kläder. Det enda jag kunde notera som fattades var en järnspis. Men det var inget problem. Man hade helt enkelt gjort en spis i papp och när jag tittade in i ugnen låg där en hålkaka för "gräddning" och i eldstaden "brann" elden.

Slutligen samlades alla på scenen igen och sjöng några väl inövade visor och Christopher Söderlund spelade fiol med känsla och skicklighet.

Personal och elever kunde dra en lättändens suck. Allt det arbete man lagt ned under månader hade lett till succé.

Vad är det som gör att ett till synes enkelt arbetsområde blir en sådan fantastisk upplevelse för både medverkande och publik? Helt klart är det mycket som påverkar. Ändå tror jag att det allra viktigaste är att alla vuxna som arbetat med projektet har haft en bestämd målsättning och att de har litat på elevernas förmåga att klara av uppgiften. Utifrån detta har de väckt elevernas nyfikenhet och så har alla medvetet och med stor entusiasm fört varandra framåt till målet.

Britt-Marie Jansson

Berätta dina bondeminnen!

Bondeminnen heter ett projekt som LRF, Studieförbundet Vuxenskolan, Nordiska museet och flertalet läns museer driver tillsammans. Syftet är att samla in minnen från bönders och lantarbetares vardagsliv. Materialet ska göra det möjligt att skriva om 1900-talets svenska historia ur folkets eget perspektiv. Landsbyggdarnas folk skriver sin egen historia.

Vad minns du? Om mjölkning och höhässjning, om traktorers och andra maskiners förändring av vardagsar-

betet, föreningsliv, arbetsfördelning mm mm.? Nordiska Museet vill gärna att du skriver och berättar och skickar in ditt bidrag helst före 1 maj 1992 till Nordiska Museet, Box 27820, 115 93 Stockholm. För att uppmuntra till deltagande delas ett pris på 3 000 kr och ytterligare nio penningpriser ut till dem som deltar i minnesinsamlingen. Ottonie Nyberg eller Anders Perlinge på Nordiska museet, tel 08-666 46 00, kan berätta mer om insamlingen.

Löabarnens studier av hur man arbetade förr har också samlats i häften där barnen illustrerat sina nedteckningar med egna teckningar. Tyvärr kan vi inte här publicera hela detta fina arbete – så helt i Hembygdsföreningens anda – men några smakprov ger vi ändå plats för.

Om grisslakt och grisar

Vi var och intervjuade Ester Öhman i Lakabäcken. Ester berättade att man såg till att det var rent hos grisen och han fick mat. Stora grisar åt potatis, mjöl, matavfall, vatten. Kultingar diade.

Grisen hade vi i ladugården, i en kätte. Vi hade två grisar. Av inälvor vart det tarmar, dom vart korv-skin. Av hjärta och lungor vart det lungkorv.

Suggan fick cirka 10 st griskultingar. När man köper grisen väger den omkring 15-20 kg och är cirka 8 veckor gammal. Suggan är dräktig i 114 dagar (ca 4 månader) sedan får hon kultingar. Kultingarna skulle ha rent och varmt. Dom låg i halm. Det vart varmt utav korna i ladugården. Kultingarna kostade inte mer än 20 kr förr. Nu kostar dom cirka 400 kr.

Vi slaktade i november för att hinna tillbereda grisen. Man dödade grisen med en slaktmask. Slaktmasken sattes på huvudet sedan tog man fram en träklubba och slog på slaktmasken och kulan som satt i slog in i huvudet och grisen dog. Man tappade grisen på blod. Sedan skällades grisen i hett vatten. Vattnet kokades i pannmur. Man tar en kniv och skrapar bort borsten. Sedan tas inälvor ut = hjärta, lungor, tarmar och magen. Sedan hängs grisen upp för att kallna.

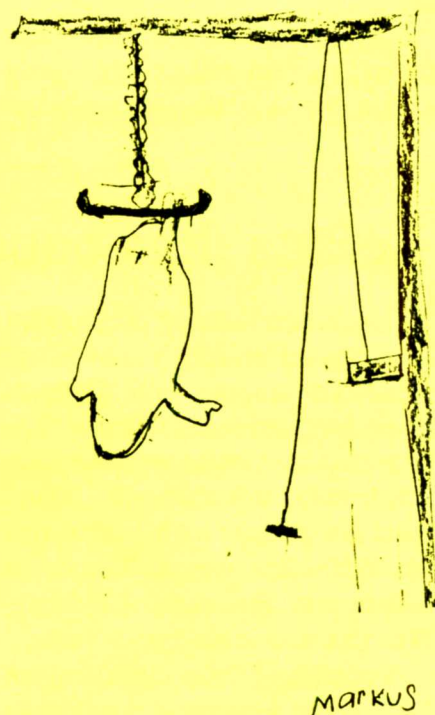
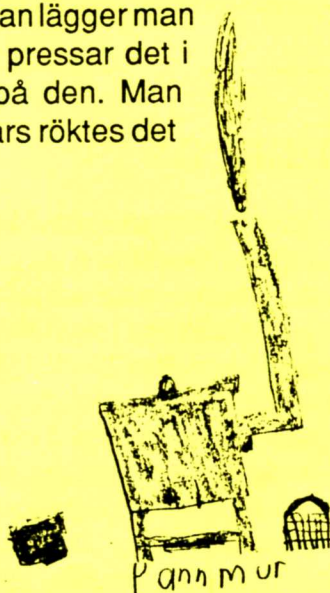
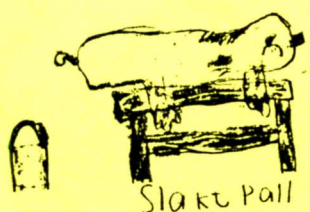
Man hade ofta grishuvudet på en bricka förr. Men det var mest för dekorationen. Huvudet var kokt. Den som ville kunde skära och äta av det.

Ibland såldes en halv gris för att få pengar. Första gången jag var med på grisslakt var jag 12 år. En vanlig fullvuxen gris väger slaktad cirka 115–120 kg urtagen. Man styckade ofta grisen i tre delar. Det var bogen, sidfläsket och skinkan. När man gjorde korv gjorde man så här:

Kött och fläsk maldes, det fick vevas för hand. Kryddorna var salt, vitpeppar och kryddpeppar. Man hade också halvkokt potatis i. Det blandades till en smet. Sedan stoppade man smeten i fjälster och knöt korvarna i lagom längd.

Syltan gjordes så här: Man kokade kött och fläsk, det skars i små bitar. Man blandade i salt, vitpeppar, nejlikor och sedan kokades det i hop. Man lägger det i en handduk, sedan lägger man handduken i en djup skål. Man pressar det i hop, sen lägger man tyngder på den. Man saltade ner köttet i saltlake, annars röktes det för att det skulle stå sej.

Peter Gunnarsson
Markus Jakobsson

Gamla tider om tvätt

Av Line Åby och Lara Herren

I gamla tider användes ofta ok att bära vatten i till tvätt och hushåll och mycket annat. Förr hade man inte tvätt-maskiner så man fick ofta tvätta på en klappbrygga och man använde klappträ.

Dagen innan man tvättade lade man tvätten i blöt. Man var tvungen att lägga i kallt vatten, för om man lade i varmt vatten kunde fläckarna istället fastna på kläderna.

Männen högg byk-veden och eldade innan kvinnorna kom och skulle tvätta. Kvinnorna pratade och sjöng medan de tvättade. Barnen tyckte det var festdagar när det var storbyk. Då kom ofta fler tanter och hjälpte till, ibland i flera dagar. Dom hade ofta särskilt god mat på tvättdagarna, t ex kaffe och en kaka ibland.

Det fanns många kvinnor som var tvätterskor, men det var oftast bara fattiga eftersom det var ett hårt arbete speciellt på vintern, för då var dom tvungna att hugga hål på isen och sen tvätta i det iskalla vattnet.

Fruarna i huset sparade ofta stora högar med tvätt innan tvättningen. Dom passade på att tvätta när dom hade ledigt, för att det tog tid att tvätta. Till tvättmedel använde de lutpulver.

Efter de hade låtit tvätten ligga i kallt vatten över natten, la de tvätten i ett byk med ett hål i ena sidan. Först hade de lut över tvätten sen hällde de kokande vatten från pannmuren över tvätten. Vattnet runn ut ur hålet och in i hinkar, sen hällde dom vattnet i pannmuren igen och sen gjorde man om samma procedur tre gånger.

När dom tvättade med lut så gulnade ofta vita kläder och då fick man använda blåelse, men man fick inte ta för mycket för då blev vittvätten blålila. Långt tillbaka i tiden använde man björkaska med lite vatten till tvättmedel.

I en skänk la man in den rena tvätten. Det var så fint att se på alla veckade örngottsband i skåpet.

När man hade en sjö i närheten tvättade man i den, men på vintern tvättade man ofta i stora koppbaljor i köket. Dom mindre flickorna i huset brukade hjälpa till, men inte pojkarna. Det kunde ta upp till 3 dagar att tvätta en stor tvätt.

Milor

För att smälta järnet i de gamla hyttorna behövde man träkol. Alla järnbruk behövde mycket träkol. Det tog tio dagsverken att resa en mila, säger Axel (Löa).

Det var ett väldigt hårt arbete. Dom fick nästan aldrig sova. Dom skulle vaka hela nätterna.

Träklubban dom hade, var till för att klappa till stybben. Så att det skulle hålla tätt och inte pysa ut. DET VAR ETT VÄLDIGT FARLIGT ARBETE. Det var inget roligt jobb. Dom slutade med milor kring 50-talet.

Berättare: Axel.

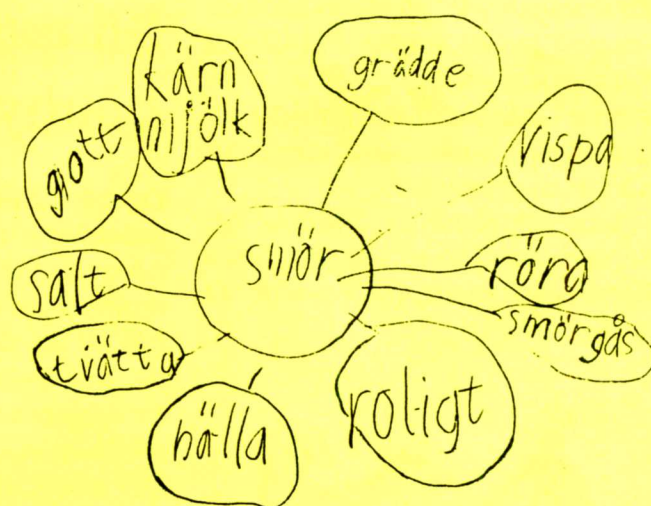
Torvmossar

Man tog torv runtom Kölsjön. Det var en vass spade som man hade till att hacka fyrkantiga bitar. Det var väldigt hårt, bara för att det var väldigt surt och tungt. Det tog nästan en hel vecka. Man rev och strödde till korna och trädgårdens med torven.

Berättare: Mary

Skrivet av: Johan Lindh och Göran Erikson.

Det här heter bestämt "mindmap" (minneskarta) på modernt språk. Det är Annie som skrivit ner några ord hon minns i samband med smör och så kommer hon ihåg hur man gjorde:

"Först tog vi grädde och hällde i en bunke och vispade länge tills det blir smör och kärnmjök. Smöret måste tvättas. Kärnmjök och smör var gott."

Stipendiater

Teater och dans. Det är grenar inom kulturområdet som Erik Ardesjös Minnesfond gärna vill stötta. Och så blir det i år då Lina Gerdsson och Karin Persson tilldelats var sitt stipendium ur fonden.

Hoppas på teater och fritis i Löa

Lina har i år utvecklat sitt intresse för amatörteater i Örebro, där hon medverkat i Emma på Ekenäs. En pjäs om ett kvinnoöde från 1890. Maria Mossberg-Danielsson svarade för text och regi.

Men Lina lovar att det är Löa och teater i vår hytta som hon ständigt har i tankarna. Efter utbildning till fritidsledare på Lillsveds folkhögskolan vill Lina komma hem och jobba på fritis (som förhoppningsvis ska finnas i Löa en gång) och samtidigt sätta fart på den nu slumrande teaterverksamheten här

500 mil för att få dansa.

Karin Persson har hedrat Löa många gånger med sina fina placeringar i tävlingar i rytmisk sportgymnastik. Stråssa GF heter visserligen hennes klubb, men det vet vi alla att Karin är en genuin löatjej. Förutom gymnastik har hon klassisk balett som stort intresse. Lektioner för ballerinan Margareta Reini i Zinkruvan betyder till allt annat arbete resor på ca 500 mil om året och att Karin måste offra mycket annat av vanliga tonårsaktiviteter för detta sitt dansintresse. Minnesfonden finner det väl värt en uppmuntran.

Lina och Karin får 2 000 kr var. Stipendierna delas ut i samband med Hembygdsföreningens årsmöte 22 mars.

Kvarnen sjunger på sista versen

Snart tystnar också kvarnen i Löa. Liksom hyttan och sågen får den framgent stå som ett stilla och obrukat monument över bygemenskap och vardagsarbete från förr. Efter mer än 100 år är det slutmalet i Löa Kvarn.

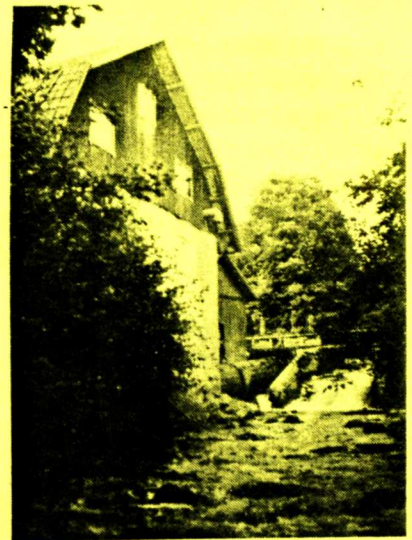
Åminstone är det så som framtiden just nu ter sig för kvarnen. Nuvarande mjölnaren Erik Larsson har av sagt sig arrendet och Kvarnbolagets styrelse har beslutat att lägga ner driften.

Erik Larsson, som drivit kvarnen sedan 1976, tycker att han med ålderns rätt vill lägga ner arbetet, särskilt som det ekonomiska utbytet inte är särskilt stort sedan arrendet betaltas.

Och kvarnbolaget konstaterar att arrendet inte ens räcker till försäkringspremien och att det blir betydligt billigare att låta kvarnen stå obrukad.

Sorgligt, sorgligt, tycker Hembygdsföreningen, som naturligtvis helst såge en levande kvarn i en levande landsbygd. Drömmen är förstås en förnyelse av kvarnen med upprustning av valsstol och annat som kan behövas för att här mala Löamjöl att sälja i trevliga förpackningar. (För närvarande används kvarnen endast för foderkross.)

Men då är det det där med pengar. Pengar och ork och intresse. Vem har det

Den nuvarande kvarnen byggdes 1853 på den plats där Västra Löa Hytta en gång låg.

och vem vill satsa på kvarnen i Löa? Finns han/hon blad Löa-Bladets läsare så hör av er. Än är loppet säkert inte helt kört.

Något definitivt sista datum för kvarnen är inte uppsatt ännu.

– Jag får väl se hur det blir framåt sommaren, säger Erik Larsson till Löa-Bladet, men en vinter till tänker jag i alla fall inte köra.

Bli medlem i Löabygdens Hembygdsförening!

Det här Löa-Bladet når, med distributionshjälp från Löa Affärn, ut till många fler än föreningens nuvarande medlemmar. Vår förhoppning är förstås att det också ska locka fler att betala in medlemsavgift för att stötta föreningens verksamhet och bland annat få Löa-Bladet också i fortsättningen. Om någon vill beställa årsskriften Löabygden utan att bli medlem går det också bra.

För dem som bor i Löa/Rällsål/Löaborn gäller som förut att föreningens ordsombud kommer att knacka dörr någon gång efter årsmötet, för att ta upp medlemsavgifter och sälja Löabygden

direkt till dem som så önskar. Med postgiro går förstås bra för alla som föredrar det.

Medlemsavgiften är alltså 25 kr per år. Familjekort å 70 kr gäller för tre eller flera familjemedlemmar, varav högst två är över 18 år.

Årsskriften *Löabygden* kostar 30 kr. Hembygdsföreningens postgironummer är 60 90 08 – 8.

Glöm inte att skriva ert eget namn och adress på inbetalningskortet!

Inga pengar till lokalen

– Inte ett korvöre fick vi!

Nille Gerdsson konstaterar lite besviket att något kommunalt bidrag för den planerade utbyggnaden av Löa Bygdsgård blev det inte och därmed kommer utbyggnaden inte heller till stånd.

– Vi hoppas ändå på att kunna förbättra köket och förrådsutrymmena, berättar Nille, som är ordförande i Bygdsgårdsföreningen. Men några klara planer på hur och när och vad det kan kosta har vi inte ännu. Med hjälp av handikappbidrag skulle vi också kunna göra en toalett till, som då alltså ska vara handikappanpassad.

– Man tycker ju ändå att kommunen borde ha intresse av att hjälpa till att hålla en sådan här lokal i stånd, säger Nille, den behövs ju. Där är fullt med aktiviteter alltifrån pingis och barntimmar till föreningsmöten. Uthyringstillfällena var faktiskt 200 fler under 1991 än året innan.

– Och den 29 mars blir det aktivitet igen, berättar Nille vidare, då blir det Taube-afton med några av lärarna från kommunala musikskolan. Så kan vi ju passa på att fira sommartidens införande också.

Någon Matildafest, som var planerad till den 14 mars, blev det dock inte. Alltför få anmälde sig. Arrangörerna upptäckte för sent att TV konkurrerar med schlagerfestival.

Nille vill också uppmana alla som har intresse av Bygdsgårdens fortbestånd att bli medlemmar i Bygdsgårdsföreningen. Man kan alltså bli enskild medlem där även om man är med i en annan förening som i sin tur är med i Bygdsgårdsförening. (Det är ju t ex Hembygdsföreningen.)

Ett medlemsskap i Bygdsgårdsföreningen kostar 25 kr per år, eller så kan man bli ständig medlem för 200 kr. Kontakta Britt Carlsson, 301 40. Vill man hyra lokalen för en privat fest eller annat blir hyran lägre om man är medlem. □

Full aktivitet i LUM igen

Under några timmar på måndagsförmiddagar träffas Löas Unga Mammor och deras barn i Lokalen för att umgås, fika och leka. Elisabeth Elvenäs är kontaktperson i LUM och berättar:

– Det hela är mycket opretentiöst. Vi kokar kaffe och pratar medan barnen får leka med de leksaker vi plockat fram.

LUM var för några år sedan väldigt aktiva. En av eldsjälarna var just Elisabeth. Men verksamheten svällde ut så att det till slut blev för jobbigt, berättar hon. Kvällarna gick åt till möten och ett evigt ringande. Glädjen försvinner helt enkelt när det känns som tvång, säger hon.

LUMs verksamhet låg nere ett tag, men har återuppstått. En styrelse har utsetts, men den är enbart på papper. Ingen har mer ansvar än någon annan. Verksamheten sträcker sig bara till träffarna på måndagarna. Är det något som ska diskuteras, gör man det då.

Det har fötts en hel del barn på sistone i Löa med omnejd. Därför är många mammor hemma med sina barn och kan delta i måndagsträffarna. Men hur det blir framöver vet inte Elisabeth.

– Vi har sagt att vi håller på så länge det finns intresse och vi tycker det är roligt.

Ibland när solen tittar fram, är mammorna och barnen ute. Flera gånger under vintern planerade man att vara

ute i snön och åka pulka. Men varje måndag man träffats har vädret varit dåligt, säger hon.

Mammorna kommer främst från Löa, men också Dammen och någon från Nygård i närheten av Älgen. Alla som är intresserade får vara med, även pappor!

En resa planeras så småningom. Kanske det blir till badhuset Vargkällan i Lindesberg. Under sommaren ligger verksamheten nere. Men än så länge träffas man i alla fall mellan 09.30 och 11.30 måndagar. □

Ill.: Maria Lindstedt

Handla hos Micke Bäst och närmast i Löa!

Nedanstående priser gäller vecka 12, 16 - 21 mars

Mejeri

Vispgrädde,
3 dl **9 kr**

Lättyoggi,
1 000 g **14:90 kr**

Lätty light,
1 000 g **16:90 kr**

Lätty light,
150 g **3:50 kr**

Svensk
Edamerost **39 kr/kg**

Bröd och mjöl

Hårt bröd
Saltå Kvarn **25 kr/förp.**

Falu Rågrut **5 kr/förp.**

Gammelbo Mjöl
2 kg **18 kr/påse**

När törsten är stor

Coca Cola

Fanta

Sprite

1, 5 liter **16:90/flaska**

Torskfilé

56 kr/kg

Gäller vid köp av 5 kg och förbeställning

För tipsextra och andra mysiga TV-stunder:

Jaktwurst, Fosters öl **38 kr**
Scan **10 kr/hg** klass II, brk 50 cl, 6-pack inkl. pant

Löaextra Special!

Rostbiff, hemgrillad, lagom röd - den enklaste festmåltiden. **14:90 kr/hg**

Alternativodlat

Morötter **8 kr/kg** Vitkål **9 kr/kg** Palsternacka **7 kr/kg**

Gul lök **9 kr/kg** Potatis 2 kg **15 kr/påse**

PS. Den svenska gurkan har kommit

Kommande aktiviteter

Söndag 29 mars kl 18.
Taubeafton i Bygdegården
Lärare från Musikskolan. (Bygdegårdsföreningen arrangerar.)

Valborg
Brasa och körsång som vanligt.
Hembygdsföreningen ordnar tillsammans med Löa Affär som firar 2-årsjubileum.

Maj
Kyrkvandring Löa - Ramsberg. (Förmodligen blir det den 24 maj, men datum är ännu inte fastställt.)

7 juni
Ramsbergs Hembygdsförening ordnar en träff vid Sandsjöstugan tillsammans med Svenska Turistföreningen. På programmet bland annat: Edvard Matz berättar en kuslig kriminalhistoria från mitten av 1700-talet. Ulrika Ericsson

från Löa sjunger visor ur den samling som upptecknades i Bäckegruvan på 1930-talet.

27 juni
Löafesten

4 juli
Spelmansstämma vid Löa Hytta

5 juli
Gudstjänst i hyttan